

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **AUTO – HUKR - VETERAN s.r.o.**, se sídlem Brno, Plotní 93/27, zastoupeným JUDr. Pavlínou Urbancovou, advokátkou Společné advokátní kanceláře se sídlem Brno, Křenová 26, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru Krajského živnostenského úřadu**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, o žalobě proti rozhodnutím správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 10. 1. 2011 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru Krajského živnostenského úřadu, (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 11. 2010, č. j. JMK 144783/2010, sp. zn. S-JMK 144783/2010/KŽÚ/JŽ, a žalovaný byl zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města

Brna, Živnostenského úřadu města Brna, (dále jen „správní orgán“) ze dne 15. 9. 2010, č. j. MMB/0334572/2010, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč.

II. Obsah žaloby

[2] Své žalobní námitky shrnul žalobce do tří žalobních bodů.

[3] V úvodním žalobním bodu namítl, že napadené rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonné, neboť za nezákonné považuje již samotné zahájení kontroly podnikatele (žalobce) ze strany správního orgánu. Nezákonnost zahájení kontroly spatřuje žalobce v porušení ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 559/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“). Ze strany kontrolní pracovníce správního orgánu nedošlo k předložení pověření k provedení kontroly a tím došlo k porušení uvedeného ustanovení zákona o státní kontrole.

[4] V druhém žalobním bodu zdůraznil, že nesprávnost názoru žalovaného a jeho pochybení spatřuje v tom, že za pověření k provedení kontroly považuje již samotný průkaz kontrolního pracovníka a tyto dva instituty ztotožňuje. Pouhý průkaz kontrolního pracovníka předložený při zahájení kontroly nelze považovat za „pověření k provedení kontroly“ a není-li samotné pověření k provedení konkrétní kontroly předloženo, nelze takové zahájení kontroly považovat za zákonné.

[5] V třetím žalobním bodu uvedl, že samotná kontrola není zahájena náhodně a svévolně, ale kontrolní pracovníci správního orgánu jsou povinni řídit se plánem kontrolní činnosti, který určuje, jakou konkrétní kontrolu u konkrétního podnikatele mají provést, a právě k provedení takové konkrétní kontroly musí být vybaveni konkrétním pověřením, za které průkaz kontrolního pracovníka považovat nelze.

III. Vyjádření žalovaného

[6] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že v plném rozsahu setrvává na svém názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[7] K úvodnímu žalobnímu bodu uvedl, že průkazy kontrolních pracovníků s vyznačenými kontrolními pravomocemi představují formu písemného pověření vydávaného podle zákona o státní kontrole, a nejsou proto se zákonem o státní kontrole v rozporu. Tento názor je zcela v souladu se závěry soudní praxe, konkrétně s rozhodnutím nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 43/2004 – 51 a rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 127/2005 – 41. Žalovaný je proto přesvědčen, že kontrola s žalobcem byla zahájena řádně.

[8] K druhému žalobnímu bodu zdůraznil, že zákon o státní kontrole v ustanovení § 9 stanoví, že kontrolní činnost *vykonávají* pracovníci kontrolních orgánů na základě *písemného pověření těchto orgánů*. Tímto písemným pověřením je

pak průkaz kontrolního pracovníka. Jestliže ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole uvádí, že kontrolní pracovníci jsou povinni oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a *předložit pověření k provedení kontroly*, nemá žalovaný pochyb o tom, že průkaz kontrolního pracovníka, na základě kterého je pověřen k výkonu kontroly, je dostatečným podkladem pro naplnění zákonného ustanovení o „pověření k provedení kontroly“.

[9] K třetímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobcem namítaná povinnost kontrolních pracovníků živnostenských úřadů naplňovat plán kontrolní činnosti tak, že by muselo být dopředu zřejmé, který podnikatel bude kontrolován, kterého dne, kterými kontrolními pracovníky atd., by zcela eliminovala základní smysl provádění kontrol, a to zejména stran okamžiku překvapení kontrolované osoby. Uvedený postup by byl dle názoru žalovaného nepřijatelný.

III. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[10] Z obsahu protokolu ze dne 14. 4. 2010, č. j. MMB/0160134/2010, vyplývá, že kontrolní pracovníci správního orgánu Ing. J. Š. – číslo služebního průkazu 277538 a M. H. – číslo služebního průkazu 274748 zahájili u žalobce živnostenskou kontrolu.

[11] Protokol o výsledném kontrolním zjištění z živnostenské kontroly ze dne 18. 5. 2010, č. j. MMB/0201748/2010, byl do vlastních rukou zástupce žalobce doručen dne 27. 5. 2010.

[12] Příkazem správního orgánu ze dne 10. 8. 2010, č. j. MMB/0285206/2010, byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. l) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon – dále jen „živnostenský zákon“), kterého se žalobce dopustil tím, že v rozporu s ustanovením § 31 odst. 4 živnostenského zákona při nákupu historických vozidel neidentifikoval v souladu s ustanovením § 5 a 8 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu osobu, od které byly historické automobily vykupovány.

[13] Vzhledem k podanému odporu rozhodl správní orgán rozhodnutím ze dne 15. 9. 2010, č. j. MMM/0334572/2010, sp. zn. ZU/MMMB/0160134/2010, o uložení pokuty žalobci ve výši 10.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. l) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon – dále jen „živnostenský zákon“), kterého se žalobce dopustil tím, že v rozporu s ustanovením § 31 odst. 4 živnostenského zákona při nákupu historických vozidel neidentifikoval v souladu s ustanovením § 5 a 8 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu osobu, od které byly historické automobily vykupovány.

[14] Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2010, č. j. JMK 144783/2010, sp. zn. S-JMK 144783/2010/KŽÚ/JŽ, bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí

správního orgánu ze dne 15. 9. 2010, č. j. MMM/0334572/2010, sp. zn. ZU/MMMB/0160134/2010, zamítnuto. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ve vztahu k žalobou uplatněným námitkám žalovaný zejména uvedl, že: „*Průkaz kontrolního pracovníka je dvoustranná písemnost, obsahující název kontrolního orgánu a údaje o něm, jméno kontrolního pracovníka a údaje o něm, oprávnění ke kontrolní činnosti a též zmocnění, že držitel průkazu je podle § 9 zákona o státní kontrole pověřen, mj. i provádět živnostenskou kontrolu podle § 60a a 60b živnostenského zákona. Nedílnou součástí tohoto písemného pověření – průkazky je i kulaté razítko organizace spolu s podpisem osoby, stojící v čele toho kterého konkrétního kontrolního orgánu. (...) Jak tedy vyplývá ze soudní judikatury, a s kterýmžto právním závěrem se odvolací správní orgán zcela ztotožňuje, je průkaz považován za určitou formu pověření k provedení kontroly, jehož předložení má za následek korektní zahájení kontroly.*“

IV. Posouzení věci krajským soudem

[15] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[16] Soud přezkoumal napadená rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

[17] S přihlédnutím k předmětu přezkoumávané věci soud považuje za prioritní k pojmu delikt připomenout: „*Delikt je obecné označení protispolečenského jednání. Rozumí se tím skutek trestný buď jako trestný čin nebo jako přestupek nebo jako „jiný správní delikt“.*“ srov. Doc. JUDr. Z. M., DrSc. a kol.: Slovník českého práva. 1. vydání. Linde Praha a.s. 1995, s. 220.

[18] Správním deliktem je tedy protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, zpravidla výslovně označené zákonem jako správní delikt. Také pro trestnost správních deliktů platí obecné principy a pravidla jako pro trestnost trestných činů.

[19] Úvodní žalobní bod namítající nezákonné zahájení živnostenské kontroly žalobce, neboť kontrolní pracovnice správního orgánu nepředložila pověření k provedení kontroly, soud neshledal soud důvodným. Z obsahu protokolu ze dne 14. 4. 2010, č. j. MMB/0160134/2010, má soud za prokázané, že při zahájení živnostenské kontroly přítomní kontrolní pracovníci správního orgánu jednateli žalobce předložili své služební průkazy a oznámili zahájení živnostenské kontroly – viz bod [10].

[20] Podle ustanovení § 9 zákona o kontrole kontrolní činnost vykonávají pracovníci kontrolních orgánů (dále jen „kontrolní pracovníci“) na základě písemného pověření těchto orgánů.

[21] Podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona o kontrole kontrolní pracovníci jsou dále povinni oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k provedení kontroly.

[22] Oznámení o zahájení kontroly je jednostranným procesním úkonem správního orgánu (kontrolního orgánu) adresovaným kontrolované osobě. K dosažení zákonem předpokládaných účinků musí kontrolní orgán splnit podmínky v ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole, tzn. oznámení musí zejména splňovat obsahové náležitosti a dojít do sféry kontrolované osoby. Smyslem a účelem oznámení o zahájení kontroly je dát kontrolované osobě na vědomí, že u ní je zahajována kontrola, kdy v ustanovení § 11 až 14 zákona o státní kontrole jsou popsána práva a povinnosti kontrolních pracovníků a kontrolovaných osob. Povinnost kontrolních pracovníků oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly směřuje k možnosti kontrolované osoby bránit svá práva v průběhu kontroly, a je-li to možné, být přítomna jejímu průběhu. Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2006, č. j. 8 As 12/2005 - 51, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 865/2006, dostupný na www.nssoud.cz.

[23] Živnostenská kontrola byla u žalobce zahájena zákonným způsobem, neboť oba kontrolní pracovníci správního orgánu se žalobci rovněž prokázali svými služebními průkazy, které zároveň slouží jako doklady o pověření k předmětné kontrolní činnosti, následně zahájili kontrolu živnosti žalobce a o tomto úkonu sepsali protokol ve smyslu ustanovení § 18 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). I kdyby tak kontrolní pracovníci správního orgánu neučinili, kontrola by byla zahájena zákonným způsobem. K vyslovenému závěru lze připomenout rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2006, čj. 10 Ca 127/2005 - 41, dostupný v systému ASPI, podle jehož právní věty: *„Opomenutí pracovníků kontrolního orgánu předložit služební průkaz či pověření k provedení kontroly podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole, nemění nic na skutečnosti, že taková kontrola byla platně zahájena, pokud kontrolovaná osoba předložením průkazu či pověření nepožaduje, neboť nemá žádné pochybnosti o tom, že skutečně jde o pracovníky kontrolního orgánu oprávněné k provedení kontroly.“* K úvodnímu žalobnímu bodu soud proto uzavírá, že živnostenská kontrola byla u žalobce zahájena zákonným způsobem.

[24] Ani v pořadí druhý žalobní bod, v němž žalobce namítá nesprávnost názoru žalovaného, že za pověření k provedení kontroly považuje již samotný průkaz kontrolního pracovníka a tyto dva instituty ztotožňuje, neshledal soud důvodným.

[25] Podle ustanovení § 60a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon – dále jen „živnostenský zákon“) živnostenskou kontrolu provádějí v rámci své působnosti živnostenské úřady, které sledují, zda a jak

jsou plněny povinnosti stanovené živnostenským zákonem, ustanoveními zvláštních právních předpisů vztahujícími se na živnostenské podnikání, poskytování služeb podle § 69a a na podmínky provozování živnosti uložené v rozhodnutí o udělení koncese. Při kontrole plnění povinností, které vyplývají podnikateli pro provozování živnosti ze zvláštních předpisů, může živnostenský úřad vyžadovat od podnikatele doklady o splnění těchto povinností.

[26] Podle ustanovení § 60b věty první živnostenského zákona kontrolní činnost v rámci živnostenské kontroly vykonávají zaměstnanci živnostenských úřadů.

[27] V návaznosti na argumentaci k úvodnímu žalobnímu bodu soud zdůrazňuje, že kontrolní pracovníci správního orgánu nejsou povinni přikládat speciální pověření ke každé jednotlivé živnostenské kontrole podnikatele, neboť předložení služebního průkazu kontrolního pracovníka (jak se stalo v přezkoumávaném případě) je zcela dostačující pro zákonné zahájení kontroly ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole – viz výše citovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2006, čj. 10 Ca 127/2005 - 41, dostupný v systému ASPI, v bodě [23].

[28] Pokud jde o třetí žalobní bod, v němž žalobce argumentuje povinností kontrolních pracovníků správního orgánu řídit se plánem kontrolní činnosti, soud jej neshledává důvodným. Smyslem a účelem živnostenské kontroly je zejména kontrola plnění povinností podnikatelských subjektů vyplývajících z živnostenského zákona, tudíž jedním ze základních znaků živnostenské kontroly je uplatnění tzv. momentu překvapení vůči kontrolovanému podnikatelskému subjektu.

[29] K vyslovenému závěru lze z ustálené správní judikatury připomenout např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 6 A 99/2002 – 52, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 335/2004, dostupný na www.nssoud.cz či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 As 43/2004 – 51, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 719/2005, dostupný na www.nssoud.cz, podle nichž: „*Skutečná kontrola má význam a smysl pouze tehdy, pokud se minimalizuje riziko manipulace s objektem kontroly.*“

V. Shrnutí a náklady řízení

[30] Soud po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, neshledal důvodnost žaloby. Rozhodl proto tak, že v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci úspěšnému žalovanému však žádné další náklady nad rámec jeho jinak běžné

administrativní činnosti nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v příslušném počtu vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Brně dne 11. ledna 2012

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Pejčochová

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu